

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN)
Utgivres hvarje Torsdag i Winnipeg,
Manitoba, Canada.
Den första och enda Skandinaviska
veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsavgiften,
som bör erläggas i förskott, är i Canada
och Förenta Staterna:
Ett år (postporto inberäknadt) \$1.50
Halvt år do. do. \$0.75
Tre månader do. do. \$0.40
Läsnummer 5 cents.
Till Skandinaviska länderna kostar tid-
ningen, postporto inberäknadt,
Ett år \$2.00
Halvt år \$1.00

Korrespondenser och meddelan-
den, som kro af allmänt intresse,
omtagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Ca-
nadiensaren önskas överallt och
på alla platser i Amerika, der
våra landsmän finnas.

Femningar och bref böra skän-
das till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN,
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba,
Canada.

NÅGRA REFLEXIONER ÖF- VER DET FLYDDA.

(Forts.)

Enligt min uppfattning af den
heliga skrifs lara om nya förelsen,
barnskapet hos Gud och namnets
inskrifning i livets bok, så var här
redan det allra viktigaste skett.
Den nu för handen varande nöden
var i själva verket mera pinsam än
farlig och till sin art lik Tomas för-
sta veckan efter Kristi uppståndelse.
Satan var redan utkastad, och det
gäldade nu, att få så pass ljus i hu-
set, att han icke heller förmådde
föra väsen utom detsamma. Till en
början syntes detta bli lika svårt
som det förut hade varit att göra
hennes uppmärksamhet på det inre
mörkret. Jag tog fram ur min er-
farenhet allt det goda jag visste
om Guds innerliga kärlek till de
alla ovardigaste syndare, på hvil-
ket jag själv var ett exempel, och alla
de ställen i skriften, som jag i hast
kunde få tag uti, anförde jag också,
såsom om David m. fl., men allt
letta fruktlost. Hon kunde inte
tro. Hon var oduglig dertill, me-
nade hon, och utan tron var det
omöjligt att tackas Gud. På denna
punkt satt hon fortfarande fast-
killa som i berg, och om jag någon
gång kunde få ut en kil på ena si-
dan, var hon genast färdig att sätta
in två nya på en annan. Så gick
den senare hälften af natten inemot
dagbryckningen. Då fann jag på
att inleda följande samtal: Jag
frågade, om hon kunde tro, att jag
var hos henne. Då log hon för
första gången och sade: "Det ser
jag väl." — "Tror du också jag lä-
mar dig?" — "Då log hon ännu
mer och sade: "Det hör jag ju."
Jag tillade: "Föreställ oss, att
jag vore Jesus Kristus själv, sådan
han är, och jag tillade dig, att alla
dina synder äro förlätta och att du
i himmelen är känd som Guds lev-
vande barn, skulle du tro honom
eller skulle du säga nej och hålla
honom för en lögnare?" — "Härpå
svarade hon läde allvarligt och be-
stämt, att i så fall kunde hon icke
göra annat än tro och hålla för
sant att så var. Då läste jag genast
upp fullmakten i Joh. 20: 23, och
med handen på hennes hufvud till-
sade jag henne syndernas förlätlese
i kraft af Guds ord. Hvad som nu
töjde, kan ej beskrivas, men ljus,
evigt ljus tändes i hennes själ och
satan fick i sin fattigdom resa hem
ensam den natten efter ett frukt-
lost arbete, och han kom aldrig mer
igen.

Under de fem veckor, som hon
härefter hade igen här i tiden, var
det ett ständigt tack i forening med
den största frid och fröjd i helig
ande, som väl gerna kan erhållas
här i jernmedalen. Jag besökte
hennes i regel hvar annan dag och

desse mellan min hustru och en an-
nan syster. En timme före afresan
sade jag henne det sista "farväl",
och ett högre mått af fröjd än det
hon redan då egde torde väl hända,
att jag icke får se förr än i det stift-
färdigas uppståndelse, ifall det lyckas
Gud att på mig själv uppfylla
sitt hjertas uppsåt och lust.

Den följande söndag blef jag och
anmodad att tjänstgöra vid hennes
begrifning samt att meddela henn-
es föräldrar om händelsen, hvil-
ket jag gjorde, och deraf blef glä-
jen icke mindre. De kunde knapt
tro min berättelse för glädjes skull.
Flickan hade icke på många år
meddelat sig med dem, utan tyst
fortsatt vägen utför och utför, myc-
ket djupt. Men föräldrarna hade
icke aftruttit förbindelsen på högre
ort, och nu fingro de erfara en gläd-
jefull bönhörelse. Deras förlorade
dotter hade blifvit upphöjd i san-
ning.

De lärdomar jag för min del in-
hemtat af de berättade erfarenhe-
terna äro många, och jag önskar,
att läsaren måtte lägga dem på
minnet.

För det första ser jag, att om
dena världens barn under vanliga
och lugna förhållanden kunna både
supa och spela tillsammans med
sina sjuåriga och ändå berömma
sig af att ega utmärkte lärare, som
jag bokstafligen själf har gjort, så
inse dock många, att det är högst
vådligt, att låta blindbocken sitta
vid styret på livets skuta, när en
allvarsam storm bryter ut under
färden, såsom här tydligen läses i
dagen.

För det andra lärde jag, att om
satan, Guds och alla människors
afsvurna fiende, att han med all
magt tänker att fullborda sitt upp-
såt, samt att, om han under den
första akten, så att säga, kör i ga-
lopp med sina trålar, han under
den andra — det är, om han en
gång mistat värdet, men åter kom-
mit dertill — kör i firsprång.
Detta naturligtvis i den beräkning,
att så fort och säkert som möj-
ligt hinna hem med bytet. Vidare
lärde jag, att han icke aflägsnar sig
för andra än tjenliga och rätta me-
del, den levande Gudens eviga
krafts ord, som han icke kan rub-
bla. Ytterligare såg jag sanningen
förklarad af Jesu ord: "Den sista
viljan varder värre än den första."
Men godt var det, att han icke sade,
att det var ohjelpigt den andra
gången.

För det tredje lärde jag till min
egen tröst såsom fader, att det icke
är förgäves att tala med Gud om
sina barns frälsning, äfven om det
ser rätt illa ut. Dertill ett ord till
eder, I på Jesus troende föräldrar,
uppgifven aldrig hoppet om edra
barns frälsning, äfven om det, som
I under bön och tåra utsådde un-
der deras späda år, nu härjas af en
kall och hård otros vinter i synd
och last. Veten, att Guds magt
och eviga kärlek samt edra böner
är en treenighet, mot hvilken satan
står ensam och oformogen att hålla
ut i längden.

Och slutligen några ord och råd
till Eder, I föräldrar och systrar, som
å Guds vägnar besöken sjuka, hvil-
ka icke känna Gud. I träden vid
sådana tillfällen fram emot satan
och all helvetes magt, kanske yt-
terst på afgrundens brant, en odö-
lig självs eviga väl eller ve, tänk väl
på den saken. På eder tillit till
och kännedom om Guds eviga och
oändliga kärlek och försörjnings-
samtatsanslist o. djuphet, kan det till
en stor del bero, hvorm som kommer
att afgå med segern. Sträcken icke
vapen för satan, ty Gud vänder al-
drig ryggen till sina fiender, förrän
dörren är stängd efter dem för
evigt. Dertill rigten opphörligt
och med sann stridslust evangeli-
skarpa svärdshugg mot djävulens
mest tillkrånglade knutar och snar-
ror, äfven om den hundna bådard
och smådar än så bittert. Det si-
sta hugget torde ändå göra, att sa-
tan ensam faller ned i afgrunden,
såsom det vid detta tillfälle, till
Guds eviga ära skedd.

Honom skall vara lof och pris
för Hans magt och dräpliga ger-
ningar ibland oss.

A. K.

BESYNNERLIGA HERRN,

af FRANS HEDBERG.

"Jag kommer straxt, mamma lil-
la! Men hvad du ser mycket fris-
skare ut nu!... Ja du, mamma,
tänk dig att det var på Drottning-
gatan, som jag träffade den besked-
lige herrn, och han följde med mig
så här långt, och det är han som
givit oss pengar till ved och till
allt det andra med! Och frun på
mjölkmagasinet ville knapt, tro,
att det var sant, du!"

"Tyst nu, lilla pratnakerska!"
sade den besynnerliga herrn. "Kan
du värma mjölken, tror du?"

"Liksom jag inte skulle kunna
värma mjölken!" svarade flickan
med stora ögon och half föroläm-
pad min. "fråga mamma om jag in-
te har om sistens kokade potatis",
tillade hon helt stolt, men fortsatte
genast derpå med förändrad ton,
"när vi ännu hade potatis och ved i
gjorde jag inte det, mamma?"

"Jo, mitt snälla barn, visst gjor-
de du det!" hviskade modern, och
fortsatte sedan, i det hon vände sig
till den besynnerliga herrn, "Får
hon inte komma nu?"

"Bara hon satt på pannan", sva-
rade denne, i det han vände sig
bort och mumlade några otydliga
hm! hm!
"Nu är det gjort" ropade den
lilla, "och nu, mamma, kommer jag
till dig!"

Och med ett skutt var hon öfver
golvet till modern, som nu, glömsk
af allt annat, sträckt ut sina nakna
armar och omfattade henne med
en sådan ömhet, som endast en moder
kan uttrycka, och en moder,
som räddats från död och förtvil-
lan. Den lilla tryckte sig intill
hennes så hårdt, så hårdt, och bar-
nets snyftningar och moderns kus-
kar och kyssar blandade sig till en
musik, som den besynnerliga herrn
tyckte uppfatta som den härliga-
ste harmoni man kan tänka sig.

Ty under det han med strålande
ögon betraktade gruppen i sängen,
sade han för sig själf, i det han
knäppte igen den långa bonjuren
ända upp till halsen:

"Hm, min julafon är inte för-
lorad! Gud vare tack och lof!
Mycken möda finns väl än, och
många tårar fallas väl än trots
detta, på frälsarens julafon —
men en är hjälpen, och jag fick blif-
va verktyget. Gud vare tack och lof!"

Och efter en tyst bön närmade
han sig sängen och sade mildt:
"Ses, nu tar jag min kapp och
går. Lilla Maria hjälper nog sig
sjelf och mamma också. Gud vare
med er, jag kommer igen i morgon."

"Och ert namn, ert namn, hvi-
skade kvinnan, i det hon, trots hans
notstånd, fattade hans hand och
beträkte den med kyssar, "ert namn,
att jag må innesluta det i mina bö-
ner!"

"Källa mig en människa!" sade
den besynnerliga herrn, i det han
slet sig lös och skyndade ut.

3.

När den besynnerliga herrn kom
ut på gatan igen, så drog han den
långa rocken ännu tätare omkring
sig och ansigtet dök ännu djupare
ned i den höga rockkragen, i det
han med hastiga steg skyndade Ve-
stra Humlegårdsgatan framåt och
nu rakt ned till Stor eller Södra
Humlegårdsgatan, i stället för den
väg, som flickan visade honom.

"Kunde komma flera ut från
Marianskan", mumlade han för sig
sjelf, i det han tog ut stegen ännu
mera, "och det är inte sagt, att
alla känna den besynnerliga herrn"
såväl som de förra. Men det är
sant, jag har glömt en sak. Den
der hviskningen i porten tyckte jag
mig känna igen. Jag borde kan-
ske säga åt en konstapel att hålla
ögat på 34 litet, annars kanske de

komma och dela med mina skydda-
lingar. Kunde falla grännen in att
ta veden af dem, och mjölken ock-
så... får väl kanske gå upp till
vaktkontoret, för att träffa någon
här bortåt, är just inte så vanligt.
Får väl se, när jag kommer ner i
honet... kanske att, julafon till
åra, herrarna å så goda och titta
häråt."

(och så var det verkligen. Midt
under det s. k. "Landbyrka verket"
stod verkligen en konstapel och titt-
ade mycket förnumstigt upp å ga-
tatan till Träsket, derifrån något
gräl hördes. Den besynnerliga herrn
rörde sakta vid hans axel, och i det
konstapeln vände sig om, gjorde
han genast honnör, och det lika ar-
tigt, som om han ståt framför själv-
va öfverståthållaren.

"Hör nu konstapel, var beskedlig
och gå ett slag uppåt Västra gatan
till nr 34: der bor en stackars sjuk
qvinna med ett barn, en flicka på
en sju eller åtta år... och det är
någon, som skaffat dem mat och
ved i qväll..."

"Jaha, jag förstår", svarade kon-
stapeln i det han gjorde ny honnör.
"Men midt emot i trappuppgå-
ngen bor någon, som kanske kunde
få lust att dela med de stackarne."
"Vänta litet... trettiofyra...
till venster i portgången."
"Ja, alldeles."

"Åh, nu vet jag der bor en gam-
mal markatta, som heter Hindell...
och hon har folk, som bor inne hos
sig."
"Just den är det... nu kommer
jag i håg hvem rösten tillhörde...
håll ögonen på dem litet, så kan
den der, som hjälpte mor och barn,
var lugn för dem tills i morgon."

"Jaha vasorra, jag ska gå upp
och säga Hindellskan några ord i
förbigående, så den der som hjälpt
de stackarne", fortsatte konstapeln
i det han blinkade slugt med ena
ögat, "kan vara alldeles trankil."
"Tack, tack", svarade den besyn-
nerlige, i det hans ena hand stack
fram under kappan och närmade
sig konstapeln, hvilken gjorde en
häufig åtbörd, som om den knutit
sig om något, hvilket den icke ger-
na ville förlora, medan den andra
handen låg stadigt kvar vid schak-
kåskärmen till den mest vördnads-
fulla honnör, som väl någon polis-
konstapel i världen gjort på någon
julafton här i tiden.

"Underlig kurre, den der", sade
konstapeln för sig själf, i det han
vek af uppåt Västra gatan, sedan
han vid hörnlyktan kastat en blick
på det han hade i handen, och der-
vid tyckte göra en ingalunda obe-
haglig upptäckt, "en underlig kur-
re, men en bra kurre också. Rikt-
tigt slug å han väl i alla fall inte,
då han går så der och tar reda på
allt möjligt patrisk, i stället för
att sitta i sin fina väning på —
nåja, hvad angår det mig? Nu går
jag och håller tummen på ögat på
Hindellskan, det trollet!"

Medan konstapeln utförde denna
lofvärda företags, skyndade den be-
synnerlige med samma tysta, snab-
ba steg som förut Norrmalmstorg
framåt öfver Norrmalmstorg och
Kungsträdgården vidare framåt
Norrbro och Staden. Klockan slog
half 11 i Jacobs kyrktorn, just när
han gick förbi den, och detta på-
skyndade ännu mera hans steg.

"Redan half elfva", sade han för
sig själf, i det han gjorde en ännu
större svängning än vanligt på sin
gängliga lekamen, "då ha de vänt-
tat derhemma. Nå, de kunna ock-
så vänta litet... å hvarken hung-
riga eller frusna. Hm, kan just
undra hvad det skulle kosta att ha
alla människor i hela staden mätta
och värmda i qväll? Förvisst ko-
star det mer än jag kan komma ut
med. Nåja, man får vara nöjd med
litet."

Och dermed fortsatte han sin
väg, kastande opphörligen spejan-
de blickar omkring sig för att se,
om han ännu skulle kunna på sin
väg någon nöd att afhjälpa, någon
sorg att lindra. Men gatorna voro
folktomma som vanligt vid denna
tiden på en julafton; både nöden
och rikedommen hade uppnått sina
boningar. Det lyste grant öfver

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg
som visas af att
1890 vore besädda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres
1891 " " " " 1,349,781 " " " " 961,664 "

Tillökning. 266,987 acres Tillökning 170,606 acres

Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg
som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, horn-
boskap och får trivas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt
åkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från \$3 till \$10 per acre. Tio års betalningstid.
UPPDLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på
goda betalningsvillkor.
NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande
Provinc. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni
finnar all öfver i Manitoba

Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma be-
quemligheter, som i gamla landet.
För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m.
som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ny Skandinavisk Linie,

DEN ENDA DIREKTA LINIEN FRÅN
Skandinavien till Canada.

DIREKT ÅNGFARTYGSFÖRBINDELSE FRÅN

Göteborg & Christiania till Quebec & Montreal

MED SKANDIA LINIEN.

Ångare.	Från Göteborg.	Från Christiania.	Från Montreal.
CANADIA	23 April	24 April	15 Maj
GEORGIA	14 Maj	15 Maj	5 Juni

GENOMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i
Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nord West Territo-
rierna, British Columbia och Amerikas Förenta Stater.

FRÅN GÖTEBORG eller CHRISTIANIA \$15.

Ångarne hafva särskildt byggts för passageratrafik och bekväm-
ligheterna för fördräckspassagerarne äro jemnunda med hvilken annan
linie som helst och kosten är utmärkt hvad beträffar både kvantitet
och kvalitet samt tillagad mer på skandinaviskt sätt. Bland förde-
larne med denna Linie må nämnas, att all ombyte undviks, utan far-
tyget går direkt. Passagerarne landsättas utmed jernvägstågen, hvil-
ka stå färdiga att föra dem till bestämde orter med mera bekväm-
het, snabbhet och billighet än någon annan linie.

BILJETTKÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmän-
het personer, som själva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva
derför icke erinras om det sakförhållandet, att för erfarna resande
och familjer är det af största vikt att välja en route, hvar der förekom-
mer minsta antalet omskiftningar och till följd deraf minsta bryderi
och obehag för passagerarne.

Bland våra agenter i de Skandinaviska länderna äro följande:
Stockholm... Gust Brown, Skeppsbron 44
Malmö... N. Jönson
Göteborg... Sölgatan 40, Mart. Anderson
Bergen... Caspar Dreyer
Christiania... P. A. Möller
Stavanger... Ingvald M. Bowitz
Aalborg... N. C. Christensen
Köpenhamn... Martin Frederiksen
Esbjerg... Ole Sörensen & Co.
Fredericia... O. Berentsen
Kolding... Chr. Bielt
Odense... From jr.
Vardø... C. Hansen
Velle... Niels Mouritzen
Haugø... Herman Hemmings

för alla öfriga upplysningar hnyvande man sig till
D. CONNELLY, General Passenger Agent,
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien's Ångare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST
TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior, Kapten Wm. Stewart, 5,000 tons.
Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Linien's Ångare afgå direkt hvarje vecka från Liverpool till Mon-
real, hvarifrån passagerarne befodras med de olika jernvägarne till
alla platser i Canada, Manitoba och Nord West Territoriet och till
Westra Staterna. Ångarne äro byggda synnerligen starkt och med
vattentäta skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig omvårdnad
lemnas fördräcks passagerarne samt serveras riklig och helsom föda.
Läkare medföljer hvarje ångare och lemnas läkarehjelp såväl som medic-
in fritt till emigranter.

Passagerare landsättas i Montreal vid K kompaniets docka alldeles
bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyt-
tas utaf sigt.

Sofvagnar med all möjlig bekvämighet äro anskaffade af Jern-
vägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne
åtfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund
baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägen den bästa,
billigaste, kortaste och angenämaste emedan en stordel deraf
tillryggalägges på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter, till lägsta priser, från alla platser i Skandi-
navien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brit-
isk Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna jemte alla möjliga
upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund. P. Th. Hüs, Arendal. Fr. W. Clausen
Bergen. E. Wilhelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C.
F. C. Ullitz, Christiansand. Joachim Prahl, Köpenhamn. Th. Ar-
bo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Gö-
teborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I.
Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowitz, Stavanger.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,
GENERAL MANAGER,
Montreal, Canada.

allt ur de stora väningarne, och de
flesta butikerna voro stängda; —
de Österlandets vise till den tortli-
men äfven ur de små fönstren lyste
det, och det låg som en ande af frid
öfver hela den snöbetäckta jorden,
medan julaftens stjärnor tinorade
på fastet lika klara, som då de led-
de Österlandets vise till den tortli-
ga krubba; der den störste menni-
det, och det låg som en ande af frid
öfver hela den snöbetäckta jorden,
medan julaftens stjärnor tinorade

(Forts.)